26

"தீர்க்காதிருங்கள்"

மத்தேயு 7:1-12, வசனம் 1, 2ன் மீது ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

மக்களுடன் நட்புறவாயிருத்தல் என்பது, கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதில் உள்ள அறைகூவல்களில் ஒன்றாக உள்ளது. இதை இயேசு புரிந்துகொண்டிருந்தார், எனவே அவர் மலைப் பிரசங்கத்தில் உறவு முறைகள் பற்றி அதிகமாகக் கூறினார். மற்றவர்களிடம் இரக்கம் நிறைந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் (5:7) சமாதானம் செய்கின்றவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் (5:9) அவர் கூறினார். கேட்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நல்ல செல்வாக்குடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினார் (5:13-16). சகோதரனுடன் கோபம் கொள்ளாமல், ஒப்புரவாக வேண்டும் என்று அவர் கூறினார் (5:21-26). நம்மைப் புண்படுத்த முயற்சி செய்கின்றவர்களிடத்தில் (அதாவது, நமது விரோதிகளிடத்தில்) நாம் எவ்வாறு உறவுகொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும்கூட கிறிஸ்து கூறினார் (5:38-48). இப்பொழுது நாம், இந்தத் தலைப்பின் மீதான இயேசுவின் போதனையில் ஒரு முழு பகுதிக்கு வருகின்றோம்: மத்தேயு 7:1-12. இந்தப் பன்னிரெண்டு வசனங்களும் நாம் மற்றவர்களுடன் எவ்வாறு ஒத்துப் போவது என்பதைப் பற்றி அதிகம் கூறுகின்றன.

மலைப்பிரசங்கமானது நமது வாழ்வின்மீது ஒளிர்ந்து நமது பலவீனங்களை வெளிப்படுத்துகிற வட்டவிளக்குப் போன்றுள்ளது. இந்த மற்றும் இதற்கு அடுத்த பிரசங்கங்களில் நான் உங்கள் மீது தேவனுடைய வசனம் என்ற தேடுவிளக்கை ஒளிரச் செய்கையில், நீங்கள் மன ஆறுதலற்ற/சங்கடமான வேளைகள் சிலவற்றைக் கொண்டிருக்கலாம். நான் இந்த எடுத்துரைப்புக்களுக்காக, மணிக்கணக்கில் வேத வசனங்களுடன் போராடி, மாறுபட்ட மொழிபெயர்ப்புகளில் உள்ள வசனப் பகுதிகளை வாசித்து மறுபடியும் வாசித்து உழைத்திருக்கின்றேன் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நான் முந்நூறு பக்கங்களுக்கும் அதிகமான விளக்கவுரைகளை வாசித்து, குறித்துவைத்து, மறுகண்ணோட்டம் இட்டுள்ளேன். அந்த நேரம் முழுவதிலும், ஒளிக்கதிரானது என்மீது ஒளிர்ந்து, எனது குறைபாடுகளை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. நான் மோசமான எண்ணப்போக்குகளுடன் போராடியுள்ளேன், அவற்றின்மீது இவ்வசனப் பகுதி கவனம் குவித்துள்ளது. நீங்கள் சங்கடமான ஒரு சில நிமிடங்களை அனுபவிக்கலாம், ஆனால் நான் நமது வேதபாடப் பகுதியில் இருந்து பல மணி நேரங்கள் வலிவார்ந்த கூர்ந்தாய்வுகளைக் கொண்டிருந்தேன் என்பதை நிச்சயப்

படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

வசனங்கள் 1முதல் 12வரையுள்ள பகுதியை, நாம் விவரமாகப் படிக்கத் தொடங்கும் முன்பு, மற்றவர்களுடன் பழகுதல் பற்றிய எனது பிரசங்கங்களில், இந்த முழுவசனப் பகுதியையும் நான் உள்ளடக்கியது ஏன் என்பதை, ஒருவேளை உங்களுக்குக் கூற வேண்டியதாக உள்ளது. வசனங்கள் 1முதல் 6வரையுள்ள வசனங்கள் தீர்ப்பிடுதல் பற்றியும் பரிசுத்தமானதை நாய்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்பது பற்றியும் பேசுகையில், அவைகள் உறவுமுறைகள் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றன என்பது ஏறக்குறைய தெளிவாக உள்ளது. அடுத்ததாக, 7முதல் 11வரையுள்ள வசனங்களில், ஜெபத்தைப் பற்றியும் அதன் பலனைப் பற்றியும் போதித்தார். வசனம் 12, “ஆதலால் ... .” என்று கூறி, அதன் பின்பு, நாம் பிறருடன் இணக்கமாக வாழ்வது எவ்வாறு என்பதற்கான நிறைவான அறிவுறுத்துதலாக, பொன்விதி என்பதைத் தராமல் இருந்தால், அவர் [இயேசு] உறவுமுறைகள் பற்றிய பாடக்கருத்தை விட்டு அகன்றிருந்தார் என்றே நாம் நினைத்திருப்போம். “ஆதலால்” என்ற வார்த்தையானது, இயேசு தமது பாடக்கருத்தை கூறிமுடித்தார் - தொகுத்துரைத்தார் - அதை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. இவ்விதமாக, ஏதோ ஒரு வழியில், 7முதல் 11வரையுள்ள வசனங்கள் ஒரு முழு ஆய்வுக்கருத்தை எடுத்துரைக்கின்றன. இந்தக் காரணத்திற்காகவே நாம், மக்களுடன் நன்கு பழகுதல் என்பது பற்றிய நமது தலைப்பிற்கு 1முதல் 12வரையான வசனங்களை உள்ளடக்குவோம்.

நான் நமது வேதபாடப் பகுதியில் இருந்து ஆறு சத்தியங்களைக் கொண்டு வருவேன்: மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருப்பதற்கு அத்தியாவசியமான ஆறு விஷயங்கள். நான் இவற்றில் முதலாவது அத்தியாவசியமான விஷயத்தை மட்டும் - மற்றும் இரண்டு வசனங்களை மட்டும் - இந்தப் பிரசங்கத்தில் கூறிமுடிப்பேன்.[1] முதல் இரண்டு வசனங்கள் தீர்ப்பிடுதல் பற்றியவைகளாக இருப்பதால், நான் இந்த எடுத்துரைப்பை, “தீர்க்காதிருங்கள்”[2] என்று அழைக்கின்றேன். தொடர்ந்து வரும் அடுத்த பிரசங்கத்தில் நான், எஞ்சியுள்ள ஐந்து சத்தியங்களையும் கலந்துரையாடுவேன்.

மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருப்பதற்கு
அத்தியாவசியமான விஷயம் #1:

நாம் தீர்ப்பிடுபவர்களாய் இருப்பதை நிறுத்த வேண்டும் (வ. 1, 2)

இயேசு என்ன கட்டளையிட்டார் (வ. 1அ)

நாம் மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருக்க வேண்டும் என்றால், முதலாவதாக நாம் தீர்ப்பிடுபவர்களாய் இருப்பதை நிறுத்த வேண்டும் என்று இயேசு கூறினார். இவ்வசனப் பகுதி, “தீர்க்காதிருங்கள்” என்று

தொடங்குகிறது (வ. 1ஆ). மூலமொழி வசனத்தில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள வாக்கிய வடிவமானது, அவரது உரையைக் கேட்டவர்கள் தீர்ப்பிடுபவர்களாயிருப்பதை நிறுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. வில்லியம்ஸ்ஸின் மொழிபெயர்ப்பில், "பிறரை விமர்சிப்பதை நிறுத்துங்கள்" என்றுள்ளது.[3]

முதல் சிந்தனையில், இது உறவுமுறைபற்றித் தொடங்கி, அழகான பொன்விதியுடன் முடிகிற ஒரு [போதனைப்] பகுதியைத் தொடங்குவதற்கு எதிர்மறையான வழிமுறையாகக் காணப்படுகிறது. பல காரணங்களுக்காக இயேசு இது போன்று தொடங்கியிருக்கலாம்.

உலகளாவிய ஒரு தேவையைச் சந்தித்தல்

தீர்ப்பிடுதல் பற்றிய இந்த எச்சரிக்கை கிறிஸ்துவின் உரையைக் கேட்டவர்கள் யாவருக்கும் அவசியமாயிருந்த காரணத்தால் - இந்தப் புத்திமதி நமக்கு அவசியமாயிருப்பதால் - கிறிஸ்து இவ்வாறு கூறுதலைக் கொண்டு தொடங்கியிருக்கலாம். நம்மில் ஒவ்வொருவரும், மத்தேயு 7:1ல் இயேசுவின் கட்டளையை மீறாமல், அநேகமாக எந்த ஒரு இருபத்து நான்கு மணிநேரத்தையும் கடந்து செல்வதில்லை. இந்த ஒரு கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியத் தவறுதல் என்பதைக் காட்டிலும் அதிக வேகமாக வேறு எதுவும் ஒரு உறவை அழிப்பதில்லை.

ஒரு மோசமான செல்வாக்கை ஈடுசெய்தல்

வேதபாரகர்களும் பரிசேயர்களும் ஒருக்காலும் இயேசுவின் சிந்தையை விட்டுத் தூரத்தில் இருந்தது இல்லை என்பது, நியாயந்தீர்த்தல் பற்றிய பாடக்கருத்துடன் இயேசு தொடங்கியதற்கு இன்னொரு சாத்தியக்கூறாக இருக்கலாம். அவர்மீது குற்றம் சாட்டச் சிலவற்றைக் கண்டறியும் படிக்கு(லூக். 6:1-7)அவர்கள் ஏற்கனவே அவர் செல்லும் இடங்களுக் கெல்லாம் அவரைப் பின்பற்றி வந்தார்கள். அவரது விரோதிகள் (இதில் பரிசேயர்களும் உள்ளடங்கினார்கள்) அவரைக் கொல்வதற்கு ஏற்கனவே திட்டமிட்டிருந்தார்கள் (யோவா. 5:18).

இவ்விதமாக, மலைப் பிரசங்கத்தில், இயேசு அவர்களைக் குறித்து நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பல குறிப்புரைகளை ஏற்படுத்தினார். மத்தேயு 5:20ல் அவர், "வேதபாரகர் பரிசேயர் என்பவர்களுடைய நீதியிலும் உங்கள் நீதி அதிகமாயிராவிட்டால், பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டீர்கள் ..." என்று கூறினார். அத்தியாயம் 5ன் பிற்பகுதியில், கிறிஸ்து தமது போதனையை நியாயப்பிரமாணம் பற்றிய பாரம்பரியங்களுடன் வித்தியாசப்படுத்தினார்; இந்தப் பாரம்பரியங்கள் பரிசேயர்களால் முழுநிறைவாக்கப்பட்டன. அத்தியாயம் 6ன் முதல் பகுதியில் இயேசு, தர்மம் கொடுக்கும்போது தாரை ஊதுவிக்கச் செய்யும், தெருமுனைகளில் நின்றுகொண்டு நீண்ட ஜெபங்களை மீண்டும்மீண்டும் கூறும், உபவாசிக்கும்போது மனிதர்கள் கவனிப்பதை விரும்பும் மாய்மாலக் காரர்களைப் பற்றிப் பேசினார். அவரது விவரிப்புகளில் பரிசேயர்களை ஒவ்வொருவரும் அடையாளம் கண்டு புரிந்திருப்பார்கள்.[4]

வேதபாரகர்களும் பரிசேயர்களும், இயேசு கடிந்துகொண்டிருந்த தீர்ப்பிடுதலைச் செய்து குற்றப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் சமுதாயத்தின் பெரும்பிரிவினரைக் கண்டனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்: ஆயக்காரர் கள் (லூக். 18:9-14). சமாரியர்கள் மற்றும் புறஜாதிகள். மேலும் அவர்கள் தங்களை, மற்ற எல்லாரைக் காட்டிலும் மேன்மையானவர்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களைக் கீழ்மையாகப் பார்த்து அவர்கள்மீது சிறிதளவே பரிவிரக்கம் கொண்டிருந்தார்கள். நாம் மற்றவர்களுடன் நட்புறவாக இருக்க வேண்டுமென்றால், நமது நீதியானது வேதபாரகர்கள், பரிசேயர்கள் ஆகியோரின் நீதியைவிட அதிகமாக இருக்க வேண்டும்.

எதிர்மறையான அம்சத்தை எடுத்துப்போடுதல்

உறவுமுறையில் உள்ள நேர்மறையான அம்சத்தை எடுத்தரைப்பதற்கு முன்னர் அதில் உள்ள எதிர்மறையான அம்சத்தை எடுத்துப் போடுவதற்காக வும் இயேசு இவ்விதமாகத் தொடங்கியிருக்கலாம். நாம் மலர்ச் செடிகளை நடுவதற்கு முன்பாக, சிலவேளைகளில் களைச் செடிகளைப் பிடுங்கி எறிய வேண்டி இருக்கிறது.

எந்தக் காரணத்திற்காக இருந்தாலும், கிறிஸ்து தொடங்கிய இடம் இதுவாகவே இருந்தது: "நீங்கள் குற்றவாளிகள் என்று தீர்க்கப்படாதபடிக்கு மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருங்கள்."

இயேசு எதனை அர்த்தப்படுத்தவில்லை (வ. 1ஆ)

உலக சிந்தையுள்ளவர்கள் மற்றும் வேதாகம ரீதியான கல்வி யறிவில்லாதவர்கள், ஒரு சில வேத வசனப் பகுதிகளை அறிகின்றார்கள், அவற்றில் இதுவும் ஒன்றாக உள்ளது.[5] விசேஷமாக, இவர்கள் பின்வரும் KJV *[நம்நாட்டில்] தமிழ் சொற்றொடருக்கு நன்கு பழக்கப்பட்டுள்ளார்கள்: "நீங்கள் ... தீர்க்கப்படாதபடிக்கு ... தீர்க்காதிருங்கள்."*

எனது சொந்த அனுபவத்தில், நான் மிகவும் அடிக்கடி, குற்றம் உணர்த்தப்பட்டவர்களின் உதடுகளிலிருந்தோ அல்லது அவர்களைக் குறித்துப் பரிவிரக்கம் கொள்பவர்களின் வாயிலிருந்தோ பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கேட்டுள்ளேன்: "நீங்கள் ... தீர்க்கப்படாதபடிக்கு மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருங்கள்." இந்தத் தனிநபர்கள், இவ்வார்த்தைகள், நாம் ஒருபோதும், மற்றவர்களைத் தவறானவர்கள் என்றோ அல்லது மனந்திரும்பி தமது வழியை மாற்றிக் கொள்ளாத பாவிக்குத் தீவிரமான விளைவுகள் காத்திருக்கின்றன என்றோ கூறக்கூடாது என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக விளக்கம் அளிப்பார்கள்.[6] இயேசு இதைப் போதிக்கவா விரும்பினார்?

மத்தேயு 7:1ல் "தீர்க்கப்படுதல்" என்ற வார்த்தை எதனை அர்த்தப் படுத்துகிறது என்று குறிப்பிடுவதற்கு முன்பு, இது எதனை அர்த்தப் படுத்துவதில்லை என்பதை நான் முதலில் வலியுறுத்த அனுமதியுங்கள்.

சமூக தீர்ப்புக்கு எதிராக அல்ல

வேதாகமம் தனக்குத்தானே முரண்படுவதில்லையாதலால், இயேசு வின் வார்த்தைகள், நாம் சமூக தீர்ப்புக்கு (அதாவது, நாட்டின் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளுக்கு) எதிராகச் செல்ல வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்துவ தில்லை. தேவன் நியாயத்தீர்ப்பு அளிக்க சமூக அரசுக்கு உரிமை அளித்துள் ளார் (1 பேது. 2:13, 14; தீத்து 3:1; ரோமர் 13:1 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்).

சபை ஒழுங்கு நடவடிக்கையை நீக்கிப் போடுவதற்கு அல்ல

சிலர், "இவ்வசனப்பகுதியானது சமூக தீர்ப்புகளைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளுவதில்லை. இது, ஒரு சபையை அல்லது அதன் மூப்பர்களை அதன் உறுப்பினர் யாருக்காவது, அவர்கள் தவறானவர்களா யிருக்கின்றார்கள் மற்றும் அவர்கள் ஒழுங்கு படுத்தப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பிடுவதைக் கண்டனம் பண்ணுகிறது'' என்று பதில் அளிப்பார்கள். சபையில் இல்லாதவர்கள் மட்டுமின்றி சபை உறுப்பினர்கள் சிலரும்கூட இவ்வாறு உணருகின்றார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு சபையின் மூப்பர்களில் ஒருவர் என்னிடத்தில், "நான் மூப்பராக இருக்கின்ற சபையில் நாங்கள் ஒருக் காலும் எவரொருவரிடத்திலிருந்தும் எங்கள் ஐக்கியத்தை நீக்கியதில்லை. ஏனெனில் இயேசு, 'நீங்கள் ... தீர்க்கப்படாதபடிக்கு மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருங்கள்' என்று கூறியுள்ளாரே'' என்று கூறினார்.

வேதாகமம் தனக்குத்தானே முரண்படுவதில்லை என்று நான் மீண்டும் கூறுகின்றேன். ஆகையால், மத்தேயு 7:1 வசனமானது, நாம் ஒருக்காலும் சபை ஒழுங்கு நடவடிக்கையை நடைமுறைப்படுத்தக்கூடாது என்று போதிப்பதில்லை. "தீர்க்காதிருங்கள்" என்று கூறிய இயேசு, சபை ஒழுங்கு நடவடிக்கையை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றும் நமக்குப் போதித்துள்ளார் (மத். 18:15-17). அவர் அப்போஸ்தலர்களைச் சகல சத்தியத் திற்குள்ளும் வழிநடத்துவதற்காகப் பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்பிய போது (யோவா. 16:13), அவர் பவுலையும் மற்றவர்களையும் சபை ஒழுங்கு நடவடிக்கைக்கு அவசியமான வல்லமையுள்ள வசனப்பகுதிகளை வெளிப் படுத்தும்படி ஏவுதல் செய்தார் (1 கொரி. 5:5, 9; 2 தெச. 3:6, 14, 15; தீத்து 3:9-11).

தனிப்பட்ட தீர்ப்பிடுதலைக் கண்டனம் பண்ண அல்ல

இன்னொருவர், ''ஒருவேளை இவ்வசனப் பகுதி சபை ஒழுங்கு நடவடிக்கையைப் பற்றிப் பேசாதிருக்கலாம், ஆனால் இது குறைந்தபட்சம், கிறிஸ்தவர்களாயுள்ள தனிநபர்கள் என்ற வகையில் நாம், இன்னொருவர் ஒழுக்கரீதியாக அல்லது உபதேச ரீதியாகத் தவறானவராயிருக்கின்றார் என்று கூறும் உரிமையை ஒருக்காலும் பெற்றிருப்பதில்லை என்று போதிக்கிறது" என்று பதில் அளிக்கலாம்.

வேதாகமம் தனக்குத்தானே முரண்படுவதில்லை என்பதை நான் மீண்டும் ஒருமுறை வலியுறுத்த வேண்டும். இது உண்மையாய் இருக்கும் பட்சத்தில், மத்தேயு 7:1 வசனமானது, நாம் மற்ற மக்களைப் பற்றி

ஒருக்காலும் தீர்ப்பிடக்கூடாது என்று போதிப்பதில்லை. அடுத்துவரும் பிரசங்கத்தில் நாம், "பரிசுத்தமானதை நாய்களுக்குக் கொடாதேயுங்கள்; உங்கள் முத்துக்களைப் பன்றிகள் முன் போடாதேயுங்கள் ... ." என்று கூறுகிற வசனம் 6ஐப் படிப்போம்: "நாய்கள்" யார் என்றும் மற்றும் "பன்றிகள்" யார் என்பதையும் பற்றி தீர்ப்பிடாமல் நாம் அந்தக் கட்டளைக் குக் கீழ்ப்படிய முடியாது. நீங்கள் படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்ட வைகளை நிறைவு செய்திருந்தால், மத்தேயு 7:15-20 வசனப்பகுதியானது கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு எதிரான எச்சரிக்கை செய்வதையும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளை நாம் அவர்களது உழைப்பின் "கனி"யைக் கொண்டே அறிய முடியும் என்று கூறுவதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள் (வ. 16அ). பிரசங்கியார்கள் சில வேளைகளில், "நாம் நியாயதிபதிகள் அல்ல; நாம் கனிகளை ஆய்வுசெய்பவர்கள்" என்று கூறுகின்றார்கள். இங்கு இடம் இருந்திருந்தால், நாம் பிறரைக் குறித்துத் தொடர்ந்து தீர்ப்பிட வேண்டும் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கும் வசனப்பகுதிகள் பிறவற்றைக் கண்ணோக்க முடியும் (ரோமர் 16:17; கலா. 1:8, 9; பிலி. 3:2; 1 யோவா. 4:1).

இயேசு எதனை அர்த்தப்படுத்தினார் (வ. 1ஆ)

நமது வேத பாடப் பகுதியில் "தீர்க்குதல்" என்ற வார்த்தை எதனை அர்த்தப்படுத்துவதில்லை என்று வலியுறுத்தியுள்ள நிலையில், நாம் "இது எதனை அர்த்தப்படுத்துகிறது?" என்ற கேள்விக்கு இன்னும் பதில் கூறவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

"தீர்க்குதல்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையான krino என்ற வார்த்தையில் இருந்துதான் நாம் "criticize" *("விமர்சித்தல்") என்ற ஆங்கில வார்த்தையைப் பெறுகின்றோம். "விமர்சித்தல்" என்ற வார்த்தையைப் பற்றி நாம் பொதுவாக எதிர்மறையாகவே - பிறரிடம் உள்ள தவறுகளைச் சுட்டிக்காண்பிப்பதாகவே - நினைக்கின்றோம், ஆனால் "விமர்சித்தல்" என்பது "மதிப்பீடுசெய்தல்" என்று மட்டுமே அர்த்தப் படுகிறது. அந்த மதிப்பீடு செய்தல் என்பது எதிர்மறையாகவோ அல்லது நேர்மறையாகவோ இருக்க முடியும்; அது மோசமானதாகவோ அல்லது நல்லதாகவோ இருக்க முடியும்; இது அழிக்கக் கூடியதாகவோ அல்லது கட்டியெழுப்பக் கூடியதாகவோ இருக்க முடியும். இயேசுதாமே, தம் உரையைக் கேட்ட ஒரு குழுவினரிடத்தில், "... நீதியின்படி தீர்ப்பு செய்யுங் கள்" என்று கூறினார் (யோவா. 7:24). எனவே, மத்தேயு 7:1 வசனமானது, பிறரைக்குறித்து தீர்ப்புகள் செய்யக் கூடாது என்பதற்கான உலகளாவிய ஆணையாக இருப்பதில்லை. விமர்சிக்கும் துறை/பண்பு என்பது விலங்கு களில் இருந்து நம்மை வித்தியாசப்படுத்துவதற்காகத் தேவன் நமக்குள் வைத்துள்ள பல பண்புகளில் ஒன்றாக உள்ளது:[7] நாம் ஆதாரங்களை எடை போட்டுப் பார்க்கக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றோம்; நாம் மதிப்பீடு செய்யக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றோம்; நாம் தீர்ப்புகளை ஏற்படுத்தக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றோம்.*

இருந்தபோதிலும், நாம் தவிர்க்க வேண்டிய ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான தீர்ப்பிடுதல் உள்ளது என்று இயேசுவின் வார்த்தைகள் போதிக்கின்றன. பாடக்கருத்தை நான் முழுமையும் எடுத்துரைக்க இயலாது, ஆனால் இயேசு கண்டனம் செய்கின்ற தீர்ப்பிடுதலின் பல அம்சங்களைப் பற்றிய கருத்தைத் தெரிவிக்க என்னை அனுமதியுங்கள். (இங்குதான், நமது இருதயங்களையும் வாழ்வையும் வெளிப்படுத்தும் என்று முன்பு குறிப்பிட்ட சங்கடப்படுத்தும் வட்டவிளக்கு உள்ளது.)

ஒருதலைப்பட்சமான தீர்ப்பு

நமது பின்னணிகள், தப்பெண்ணங்கள், மற்றும் முன்விருப்பத் தேர்வுகள் ஆகியவற்றை நமது தீர்ப்பிடுதலுக்கு வண்ணம் கொடுக்க அனுமதித்தல் என்பது ஒரு பொதுவான குறைபாடாக உள்ளது. இதைத் தவிர்த்தல் என்பது கடினமானதாக உள்ளது. பழங்காலக் கிரேக்கர்கள் சிலவேளைகளில் முக்கியமான விசாரணைகளை, உண்மைகளினால் மட்டும் ஊசலாட்டப்படும்படிக்கு இருளில் நடத்துவதும் வழக்கம் என்று எனக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. "தாழ்ந்த சுயமதிப்பு" கொண்டிருத்தல் என்பது பலர் தீர்ப்பிடுபவர்களாயிருப்பதற்கான ஒரு காரணமாக உள்ளது என்று சமூகவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள்.[8] ஒருவர் தாழ்வான சுயமதிப்புடையவராய் இருக்கும்போது, அவர் தம்மை உயர்த்திக் கொள்ள முடியும் அல்லது பிறரைத் தாழ்த்தக்கூடும் - மற்றும், பிறரைக் கீழே இழுத்துவிடுதலை சுலபமானதாகப் பலர் காண்கின்றார்கள்.

தகவலற்ற தீர்ப்பு

நாம் அடிக்கடி, உண்மைகள் எல்லாவற்றையும் கொண்டிராது அல்லது சூழ்நிலைகள் எல்லாவற்றையும் அறியாது தீர்ப்பிடுகின்றோம். (நம்மில் சிலர், சூழ்நிலையின் அரைடஜன் செங்கற்கள் கொண்டு குற்றம் சாட்டு தலின் முழு வீட்டைக் கட்டியெழுப்புகின்றோம்.) உண்மையில் நடந்தது என்ன என்பது பற்றிய முழுத் தகவல்களையும் நாம் பெறாதிருக்கலாம். குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் பின்னணி அல்லது நோக்கம் பற்றி நாம் புரிந்துகொள்ளாதிருக்கலாம். இது அவரது வாழ்வில் விதியா அல்லது விதிவிலக்கா என்று நாம் அறியாதிருக்கலாம். இயேசு, "..... நீதியின்படி தீர்ப்பு செய்யுங்கள்" என்று மக்கள் கூட்டத்தாரிடம் கூறியபோது, முதலில் அவர், "தோற்றத்தின்படி தீர்ப்பு செய்யாமல்" என்று கூறினார் (யோவா. 7:24அ).

சாத்தியமற்ற தீர்ப்பு

யாரேனும் ஒருவரைத் தீர்ப்பிடும்போது, நாம் அவரது நோக்கத்தைக் குறித்துத் தீர்ப்பிடுவதற்கு மிகவும் அடிக்கடி முயற்சி செய்கின்றோம். நாம் ''மனுஷருள்ளத்திலிருப்பதை'' (யோவா. 2:25) அறிகிற இயேசுவாக இராதபடியால், இன்னொருவரின் நோக்கத்தைப் பற்றி நாம் நிச்சயமாய் அறிவதற்கான வழி எதுவும் இல்லை. ''அவர் இதை அல்லது அதைச் செய்தார்" என்று மட்டுமே நாம் கூறமுடியும், ஆனால் நாம், "அவர் இதை அல்லது அதை செய்தார், ஏனென்றால் ....'' என்று உறுதியுடன் கூற

முடியாது. பவுல், "மனுஷனிலுள்ள ஆவியேயன்றி மனுஷரில் எவன் மனுஷனுக்குரியவைகளை அறிவான்?" என்று கேட்டார் (1 கொரி. 2:11அ). இருந்தபோதிலும், பின்வருவன போன்ற வார்த்தைள் கேட்கப்படுகின்றன: "அவள் தன்னை மிகவும் புத்திசாலி என்று நினைக்கின்றாள்!"; "அவர் தாம் ஏதோ மிகவும் முக்கியமானவர் என்று நினைக்கின்றார்!"[9] மற்றவர்களின் நோக்கங்கள் பற்றி நாம் எவ்வளவு அடிக்கடி தீர்ப்பிடுகின்றோம்!

பரிவிரக்கமற்ற தீர்ப்பு

சாத்தியமான வகையில் மிகச் சிறந்த கட்டமைப்பை ஏற்படுத்து வதற்குப் பதிலாக மக்கள் மிகவும் மோசமான கட்டமைவை ஏற்படுத்து வதையும் இயேசு கண்டனம் செய்தார். மோஃபாட் அவர்களின் மொழி பெயர்ப்பு வேதாகமத்தில், 1 கொரிந்தியர் 13:7ஆ வசனம், அன்பு "எப்போதுமே சிறந்தவற்றை விசுவாசிக்க வாஞ்சையாய் இருக்கும்" என்று கூறுகிறது.[10]

ஒரு நபர் செய்வதைக் கொண்டு அவரைப் பற்றி நாம் அறிய முடியும் என்பது உண்மைதான், ஆனால் அவரது செயல்கள் பெரும்பாலும், குறைந்தது மாறுபட்ட இரண்டு விளக்கங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டதாக உள்ளது: ஒன்று நல்லது, ஒன்று மோசமானது. விஷயம் அதுவாக இருக்கும்போது, அந்த நபர் செய்துள்ளது பற்றிய எந்த விளக்கத்தை நாம் பொதுவாகப் பயன்படுத்துகின்றோம்?

கடுமையான தீர்ப்பு

தீர்ப்பிடுதல் பற்றி, மேலே குறிப்பிடப்பட்ட எதிர்மறையான அணுகு முறைகளின் விளைவாக, நாம் நமது தீர்ப்புகளை இரக்கத்தினாலும் அன்பினாலும் உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருக்கும்போது, சில வேளைகளில் நமது தீர்ப்புகளில் கடுமையாக, கசப்பாக, மற்றும் மாய்மாலமாக இருக்கின்றோம். பேதுரு "எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒருவரிலொருவர் ஊக்கமான அன்புள்ளவர்களாயிருங்கள்; அன்பு திரளான பாவங்களை மூடும்" என்று கூறினார் (1 பேது. 4:8).[11]

பிறருடன் நட்புறவாயிருத்தல் என்பது பெரும்பாலும் ஆவிக்குரிய விஷயமாக உள்ளது. ஒரு புறத்தில் மிகச் சிறந்தவற்றை நம்புகின்ற மற்றும் தூக்கிவிடவும் உதவி செய்யவும் முயற்சிக்கின்ற அன்புமிக்க, பரிவிரக்கம் கொண்ட ஆவி உள்ளது. இன்னொரு புறத்தில், யாரேனும் ஒருவர் "தம்செய்கைக்குத் தக்கபலனை அடைகின்றார்" என்பதைக் காண்பதில் களிகூருகின்ற, கடுமையான, பரிவிரக்கமற்ற, தீர்ப்பிடுகின்ற ஆவி உள்ளது.

இயேசு எதனை வாக்குத்தத்தம் செய்தார் (வ. 1அ, 2)

இவை யாவற்றையும் சிந்தையில் கொண்டு, நமது வேத பாடப் பகுதியின் எஞ்சியவற்றைப் பற்றி நாம் கலந்துரையாடுவோம்: வசனம் 1ன் தொடக்கம் அத்துடன் வசனம் 2.

இரக்கத்தின் அவசியம்

"தீர்க்காதிருங்கள்" (வ. 1ஆ) என்ற கூறுவதற்கு முன்பு இயேசு, "நீங்கள் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்படாதபடிக்கு" என்று கூறினார் (வ. 1அ). பின்பு அவர் இந்தச் சிந்தனையை வசனம் 2ல் விரிவாக்கம் செய்தார்: "ஏனெனில், நீங்கள் மற்றவர்களைத் தீர்க்கிற தீர்ப்பின்படியே நீங்களும் தீர்க்கப்படுவீர் கள்; நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு அளக்கிற அளவின்படியே உங்களுக்கும் அளக்கப்படும்." அந்தக் கொள்கை இன்றைய நாட்களின் இந்த உலகத் திற்கும் கூட ஓரளவுக்கு உண்மையானதாகவே உள்ளது. வாழ்வு ஒரு கண்ணாடி போன்றதாக உள்ளது; நாம் பிறரை நடத்துகின்ற விதத்தின்படி யாகவே நாம் பொதுவாக நடத்தப்படுகின்றோம். இது லூக்கா சுவிசேஷ விவரத்தில் மலைப்பிரசங்கத்தின் இந்தப் பகுதியினுடைய வலியுறுத்தமாக இருக்கலாம்:

> *மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருங்கள்; அப்பொழுது நீங்களும் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்படாதிருப்பீர் கள்; மற்றவர்களை ஆக்கினைக்குள்ளாக்கும்படி தீர்க்காதிருங்கள், அப்பொழுது நீங்களும் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படாதிருப்பீர் கள்; விடுதலை பண்ணுங்கள், அப்பொழுது நீங்களும் விடுதலை பண்ணப்படுவீர்கள். கொடுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்கும் கொடுக்கப்படும்; அமுக்கிக் குலுக்கிச் சரிந்து விழும்படி நன்றாய் அளந்து உங்கள் மடியிலே போடுவார்கள்; நீங்கள் எந்த அளவினால் அளக்கிறீர்களோ அந்த அளவினால் உங்களுக்கும் அளக்கப்படும் என்றார்[12] (லூக். 6:37, 38).*

லூக்கா 6:37ஆ-வில், ஜீவனுள்ள வேதாகமத்தின் பொழிப்புரையானது, "பிறரைச் சுலபமாக நடத்துங்கள்; அப்பொழுது அவர்களும் அதையே உங்களுக்குச் செய்வார்கள்" என்றுள்ளது.

ஆயினும் சந்தர்ப்பப் பொருளில், இயேசு தேவனுடைய நியாயத் தீர்ப்பையே விசேஷமாகக் குறிப்பிட்டார். விரைவிலேயோ அல்லது தாமத மாகவோ, நாம் விதைத்ததையே அறுப்போம் என்பது இந்த அண்டத்தின் பின்னல் வேலைப்பாட்டில் இழையப்பட்டுள்ள கொள்கையாக உள்ளது (கலா. 6:7). ஆமான், மொர்தெகாய்க்காகத் தயார் செய்வித்திருந்த தூக்கு மரத்தில் தூக்கிப்போடப்பட்டான் (எஸ்தர் 7). "படுகுழியை வெட்டுகிறவன் அதிலே விழுவான்" என்று பிரசங்கி 10:8அ எடுத்துரைக்கிறது. மத்தேயு 7:1, 2 வசனப் பகுதியானது தேவனுடைய நித்திய நியாயத்தீர்ப்புக்கு விசேஷமாகப் பொருந்துகிறது (7:21-27ஐக் காணவும்). ஒரு நாளிலே நாம் ஒவ்வொருவரும், "தன்னைக் குறித்துத் தேவனுக்குக் கணக்கொப்பு விப்பான்" (ரோமர் 14:12). முடிவில் இதுவே பொருட்படுகின்ற நியாயத் தீர்ப்பாக இருக்கிறது.

நீங்கள் பிறரை தீர்ப்பிட்டபடியே தீர்ப்பிடப்படுவதற்கும், பிறருக்கு நீங்கள் அளந்த அளவையின்படியே அளக்கப்படுவதற்கும், பெரிய வெள்ளை அரியணையின் (வெளி. 20:11) முன்பு இருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இந்த வகையில் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டால்,

நீங்கள் வலது புறம் செல்வீர்களா அல்லது இடது புறம் செல்வீர்களா (மத். 25:31-33)? யாக்கோபு நிருபத்திலிருந்து வருகிற பின்வரும் மெய்சிலிர்க்கச் செய்யும் வார்த்தைகளை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: "ஏனென்றால், இரக்கஞ் செய்யாதவனுக்கு, இரக்கமில்லாத நியாயத்தீர்ப்புக் கிடைக்கும்" (2:13அ).

பொதுவான கருத்தறிவின் அவசியம்

ஒருவேளை நான், மத்தேயு 7:1-12ல் காணப்படுகிற புத்திமதியைக் குறித்து, பொதுவான கருத்தறிவு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறுவதற்காகச் சற்று நிதானிக்க வேண்டியிருக்கும். நாம் தீர்ப்பிடுகின்றவர் களாய் இருக்கின்றோமா இல்லையா என்பது மட்டுமே தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பின் ஒரே காரணியாக இருக்கும் என்று வசனங்கள் 1 மற்றும் 2ல் இயேசு கூறவில்லை. ஒவ்வொருவரும் எப்படி வாழ்ந்தாலும் அவர் சரியானவராகவே இருக்கின்றார் என்று நாம் நினைத்தால், தேவனும் நாம் ஆவிக்குரிய வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுபவர்களாக இருக்கின்றோம் என்றே கூறுவார் என்பதாக அவர் [இயேசு] போதிக்கவில்லை. நாம் மலைப் பிரசங்கத்தை மட்டுமே கொண்டிருப்பினும் கூட, 7:1, 2க்கான இப்படிப் பட்ட விளக்கம் உண்மையற்றது என்பதை உணர்ந்தறிவோம்: பிரசங்கத்தின் முடிவில் இயேசு, தமது கூற்றுக்களைக் கேட்டு (அவற்றில் எதையும் புறக்கணித்து விடாமல்) அவற்றின்படி செய்கின்றவர் தமது வீட்டைக் கற்பாறையின்மீது கட்டிய புத்தியுள்ள மனிதனைப் போல் இருக்கின்றார் என்று கூறினார் (7:24, 25).

தாழ்மையின் அவசியம்

அத்தியாயம் 7ன் முதல் இரண்டு வசனங்களில், நாம் - நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் பிறருக்கு உதவவும் - தொடர்ந்து தீர்ப்பிடுதல் களை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருந்தாலும், நாம் தேவனல்ல என்பதை நாம் உணர்ந்தறிய வேண்டும் என்று இயேசு வலியுறுத்தினார். இதே சத்தியத்தைப் பவுலும் வலியுறுத்தினார்:

> *மற்றொருவனுடைய வேலைக்காரனைக் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கிறதற்கு நீ யார்? அவன் நின்றாலும் விழுந்தாலும் அவனுடைய எஜமானுக்கே உத்திரவாதி ... (ரோமர் 14:4).*
>
> *... நான் உங்களாலேயாவது ... தீர்ப்பைப் பெறுவது எனக்கு மிகவும் அற்ப காரியமாயிருக்கிறது; நானும் என்னைக் குறித்துத் தீர்ப்புச் சொல்லுகிறதில்லை ... என்னை நியாயம் விசாரிக்கிறவர் கர்த்தரே. ஆனதால், கர்த்தர் வருமளவும் நீங்கள் காலத்துக்குமுன்னே யாதொன் றைக்குறித்தும் தீர்ப்புச்சொல்லாதிருங்கள்; இருளில் மறைந்திருக் கிறவைகளை அவர் வெளியரங்கமாக்கி, இருதயங்களின் யோசனை களையும் வெளிப்படுத்துவார்; அப்பொழுது அவனவனுக்குரிய புகழ்ச்சி தேவனால் உண்டாகும் (1 கொரி. 4:3-5).*

ஜான் ஸ்டாட் அவர்கள், "நாம் (நம்மை விலங்குகளில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்த உதவுகிற நமது விமர்சிக்கும் வல்லமையை விட்டுவிடுவ

தினால்) மனிதர்களாய் இருப்பதை விட்டொழித்து விடும்படி நமக்குக் கூறுவதில்லை, ஆனால் (நம்மையே நியாயாதிபதிகளாக அமைத்துக் கொள்வதினால்) தேவனாக இருக்கும்படியான மடத்துணிச்சலான பேராவலைத் துறந்துவிடும்படியாகவே கூறுகின்றார்" என்று சொன்னார்.[13]

நாம் தேவனாக இராதபடியினால், நமது தீர்ப்புகள் இயல்பாகவே தவறானவைகளாக இருக்கும். பிறருடனான நமது உறவுகளில், நாமும் அவர்களும் கடைசியில் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்போம் என்பதை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும் - மற்றும் தேவனே கடைசியான தீர்ப்புகளை ஏற்படுத்துவார். ஆகையால், நாம் பிறருடனான நமது பழக்கங்களில் இரக்கமும், அன்பும், பொறுமையும் உள்ளவர்களாக இருப்போமாக!

முடிவுரை

நாம் மக்களுடன் நட்புறவாயிருக்க வேண்டுமானால் நாம் தீர்ப்பிடுபவர்களாக இருப்பதை நிறுத்த வேண்டும் என்று மத்தேயு 7:1-12ல் நாம் கற்றுக்கொள்வதை இயேசு முதலில் அனுமதிப்பார். நமது அடுத்த பிரசங்கத்தில், நாம் நமது வேத பாடப்பகுதியில் இருந்து கூடுதலாக ஐந்து கருத்துக்களைத் தரவழைப்போம். நாம் மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருக்க வேண்டுமென்றால் ...

- *முதலில் நாம் நமது சொந்த வாழ்வில் அவசியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் (வ. 3-5).*
- *நாம் பிறருக்கு தாழ்மையுடனும் கருத்துணர்வுடனும் உதவிசெய்ய வேண்டும் (வ. 5ஆ).*
- *நாம் மாறுபாடுகள் சிரமங்கள் ஆகியவற்றைக் குறித்து எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்று கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (வ. 6).*
- *நாம் தேவனைச் சார்ந்திருக்க தீர்மானம் செய்ய வேண்டும் (வ. 7-11).*
- *நாம் பொன்விதியின்படி வாழ வேண்டும் (வ. 12).*

இந்த வேளையில் நாம் கர்த்தரின் அழைப்பை அளிக்க விரும்புகின்றோம். விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களுக்கே இரட்சிப்பு உரியது என்று இயேசு கூறினார் (மாற். 16:16). மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருப்பவர்கள் ஜீவகிரீடத்தைப் பெறுவார்கள் என்று அவர் கூறினார் (வெளி. 2:10). பாவம் செய்கிற கிறிஸ்தவர்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கு, மனந்திரும்பி ஜெபிக்க வேண்டும் என்று அவர், ஏவப்பட்ட தமது அப்போஸ்தலர்களின் மூலமாகக் கூறினார் (அப். 8:22). இவைகள் டேவிட் ரோப்பரின் "தீர்ப்புகள்" அல்ல; இது தேவனுடைய வசனத்தின் தெளிவான போதனையாக உள்ளது. இந்த சத்தியங்களை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வது - அல்லது புறக்கணிப்பது - என்பது நீங்கள் நித்தியத்தை எங்கு செலவிடுவீர்கள் என்பதின்மீது செயல்விளைவை ஏற்படுத்தும் (மத். 7:21-27). நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக வேண்டுமென்றால் அல்லது உண்மையான கிறிஸ்தவராக மீளக்கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டுமென்றால் அதை தயவுசெய்து இப்போதே செய்யுங்கள்.[14]

குறிப்புகள்

வேதாகம வகுப்பில் படித்த பின்பு, ஞாயிறு காலை ஆராதனையிலும், ஞாயிறு மாலை ஆராதனையிலும் இந்த பிரசங்கத்தை நான் பிரசங்கித்தேன். தீர்ப்பிடுதல் பற்றிய இந்தப் பிரசங்கமானது தனித்து நிலைநிற்க முடியும். இந்த மற்றும் இதற்கடுத்த பிரசங்கத்தின் கருத்துக்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு ஒரு எடுத்துரைப்பாக அளிக்கப்படவும் முடியும்.

குறிப்புகள்

[1]இந்த மற்றும் இதற்கடுத்த பிரசங்கங்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக எழுதப்பட்டவைகளாகும். இப்போதுபோல் நான் எனது ஆதாரமூலங்களை அப்போது கவனமாகப் பதிவு செய்ததில்லை. யாருக்கு உரிய மதிப்பளிக்க வேண்டுமோ அதை அளிப்பதற்கு நான் முயற்சி செய்துள்ளேன். அவ்வாறு செய்யத் தவறிய எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திற்காகவும் நான் மன்னிப்பை வேண்டுகின்றேன். [2]இவ்வார்த்தை அமைப்பு KJV*யில் இருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சொல்வழக்கு - இந்தப் பிரசங்கத்தின்போது நாம் காணப் போகின்றபடி - அதிகமான மக்களுக்குப் பழக்கப்பட்டுள்ளதால் இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.* [3]Charles B. Williams, *The New Testament: A Translation in the Language of the People* (Chicago: Moody Press, 1949), 23. *[4]மலைப் பிரசங்கம் பற்றிய லூக்கா சுவிசேஷத்தின் விவரம், பார்வையற்ற வர்களுக்கு வழிகாட்டிய பார்வையற்றவர்களான போதகர்களைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பைக் கொண்டுள்ளது (லூக். 6:39, 40), இது வேதபாரகர் மற்றும் பரிசேயர் களுக்கான ஒரு தெளிவான குறிப்பாக உள்ளது (மத். 15:12-14ஐக் காணவும்). [5]இது அமெரிக்காவைப் பொறுத்தமட்டில் உண்மையாக உள்ளது. தேவைப் பட்டால், நீங்கள் வாழும் பகுதிக்குப் பொருத்தமான வகையில் இதை மறு பொழிப்புரை செய்து கொள்ளுங்கள். [6]யாராவது ஒருவர் தவறானவராயிருக்கிறார் என்று கூறும் தனிநபர் தவறான வராயிருக்கிறார் என்பது சுயகண்டனம் என்பதாக உள்ளது. இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். [7]நாம் ஒவ்வொருவரும் தேவசாயலில் உருவாக்கப்பட்டு, அழிவில்லாத ஒரு ஆத்துமாவைக் கொண்டுள்ளோம் என்பது விலங்குகளில் இருந்து மனித குலத்தை வித்தியாசப்படுத்துகின்ற மிக முக்கியமான பண்பாக உள்ளது. [8]இந்த எண்ணப்போக்கானது சில வேளைகளில் ''தாழ்வு மனப்பான்மை'' என்று அழைக்கப்படுகிறது. [9]உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் அடையாளம் கண்டுகொள்ளக் கூடிய தீர்ப்பிடுதலுக்கான சொல்விளக்கங்கள் மற்றும் விவரிப்புகள் சிலவற்றை மேற்கோள் காண்பியுங்கள்.* [10]James Moffatt, *The Bible: A New Translation* (New York: Harper & Brothers, 1954), 217.

[11]7:3-5ஐக் குறித்துக் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ள இந்த ஐந்து கருத்துக்களுடன் கூடுதலாக இன்னொரு கருத்தும் அடுத்த பிரசங்கத்தில் தரப்படும். அதை நீங்கள் இந்தப் பிரசங்கத்தில் செயல்படுத்தத் தேர்ந்துகொள்ளலாம். [12]லூக்கா 6:38 வசனம், கொடுத்தலின் மூலம் பெற்றுக்கொள்கிற ஆசீர்வாதங் களின் வசனமாக உள்ளது. கொடுத்தல் பற்றிய பொதுவான நடைமுறையை இதில் ஏற்படுத்த முடியும். ஆனால் இதன் சந்தர்ப்பப் பொருளில், இது இரக்கத்தை "கொடுப்பவர்கள்" இரக்கத்தைப் "பெறுவார்கள்" என்றே விசேஷமாகக் குறிப்பிடுகிறது. [13]John R. W. Stott, *The Message of the Sermon on the Mount* (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1978), 177. *[14]இந்தப் பிரசங்கத்தின் முடிவில் நீங்கள் அழைப்பை முன்வைக்கையில், தீர்ப்பிடும் ஆவியைக் கொண்டிருத்தலினால் குற்றம் உணர்த்தப்பட்டு யாரேனும் எழுந்து நின்றால் நீங்கள் அவருக்காக ஜெபத்தை ஏறெடுக்க விரும்பலாம்.*